

Opinia Komitetu Regionów – Europejski jednolity rynek łączności elektronicznej

(2014/C 126/13)

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Przyjmuje z zadowoleniem ogólny cel wniosku Komisji, którym jest podążanie w kierunku jednolitego rynku łączności elektronicznej, w ramach którego obywatele i przedsiębiorstwa mają dostęp do usług łączności elektronicznej niezależnie od tego, gdzie są one świadczone na terytorium Unii, bez ograniczeń transgranicznych oraz bez konieczności ponoszenia nieuzasadnionych kosztów dodatkowych, a przedsiębiorstwa zapewniające sieci łączności elektronicznej i świadczące usługi łączności elektronicznej mogą prowadzić działalność i świadczyć takie usługi niezależnie od tego, gdzie na terytorium UE mają siedzibę, oraz niezależnie od tego, gdzie na terytorium UE znajdują się ich klienci.
2. Potwierdza cel określony w strategii „Europa 2020” i Europejskiej agendzie cyfrowej, tzn. utworzenie rosnącego, skutecznego i dynamicznego jednolitego rynku cyfrowego, z którego będą czerpać korzyści wszystkie sektory gospodarki.
3. Podkreśla znaczenie łączności zapewnianej przez sieci łączności elektronicznej oraz wspierania integracji rynku dla przedsiębiorstw i konsumentów. Podkreśla również ogromne szanse, które stwarza jednolity rynek cyfrowy dla całego europejskiego społeczeństwa.
4. Jednocześnie jednak wskazuje na fakt, że dostosowując europejskie ramy regulacyjne dotyczące łączności elektronicznej, trzeba w dostatecznym stopniu uwzględnić stan faktyczny i warunki prawne w państwach członkowskich i regionach.
5. Wnosi, by wziąć pod uwagę fakt, że wobec istniejącej w UE przepaści cyfrowej, niedostatecznej infrastruktury ICT, zróżnicowanych warunków wyjściowych, znacznych różnic w sytuacji majątkowej i dochodowej w państwach członkowskich i między nimi, dalszy rozwój społeczeństwa cyfrowego i stopniowe osiągnięcie spójności będzie możliwe tylko dzięki przyjęciu metody stopniowych kroków i różnych prędkości.
6. Poddaje pod rozważenie, że niektóre państwa członkowskie przyjęły już uregulowania mające doprowadzić do zniwelowania dysproporcji między miastami a obszarami wiejskimi w zakresie łączności szerokopasmowej. Przepisy ogólnounijne muszą uwzględniać zróżnicowaną sytuację w państwach członkowskich.
7. Przypomina, że władze lokalne i regionalne odgrywają kluczową rolę w przyczynianiu się do zapewnienia szerokopasmowego dostępu po rozsądnej cenie w regionach, w których mechanizmy rynku zawodzą, w prowadzeniu projektów pilotażowych w zakresie niwelowania różnic pod względem dostępności elektronicznej oraz w opracowywaniu nowych podejść w dziedzinie internetowych usług publicznych skoncentrowanych na potrzebach ludności.
8. Przypomina, że na obszarach wiejskich, uznawanych przez operatorów prywatnych za mało rentowne, władze lokalne i regionalne zmuszone są wносить wkład w finansowanie infrastruktury cyfrowej. Aby zapewnić równy dostęp do nowych technologii wszystkim obywatelom i obszarom, Komitet wzywa Komisję do wspierania samorządów w ich wysiłkach w zakresie finansowania poprzez zezwolenie na udział europejskich funduszy strukturalnych w finansowaniu infrastruktury cyfrowej we wszystkich regionach europejskich oraz poprzez uznanie, że projekty instalacji cyfrowych na obszarach wiejskich i słabo zaludnionych mają charakter usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.
9. Krytycznie ocenia w tym kontekście niewielką pulę środków finansowych przeznaczonych na rozwój sieci szerokopasmowych w ramach instrumentu „Łącząc Europę” na lata 2014–2020.
10. Stwierdza, że szybki rozwój także sieci światłowodowych na tzw. ostatniej mili jest krokiem niezbędnym, by również obciążenie związane z przesyłem danych w sieciach łączności ruchomej można było za pośrednictwem odpowiednich routerów przekierować do sieci stacjonarnych.
11. Jest zdania, że nie można dopuścić do tego, by ogólnounijne regulacje powodowały niekorzystne warunki konkurencji dla państw członkowskich o stosunkowo małej liczbie ludności i małej powierzchni.
12. Powtarza swoją opinię, że technologie informacyjno-komunikacyjne leżące u podstaw otwartego społeczeństwa informacyjnego powinny zaspokajać potrzeby wszystkich obywateli, w tym osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

13. Podkreśla, że przetwarzanie danych osobowych przewidziane w rozporządzeniu powinno podlegać obowiązującemu prawodawstwu unijnemu i krajowemu, w tym szczególnie dyrektywom 95/46/WE i 2002/58/WE.
14. Ubolewa, że wniosek dotyczący rozporządzenia nie został poddany konsultacji publicznej, w której wszystkie zainteresowane strony mogłyby wyrazić swoje zdanie na temat konkretnych planowanych zmian prawa.
15. Jest przekonany, że konieczne jest dokładne przeanalizowanie obszernych propozycji, dlatego też uważa, że przewidziane przez Komisję stosowanie rozporządzenia od 1 lipca 2014 r. jest planem niezwykle ambitnym.

Jednolite zezwolenie unijne

16. Przyjmuje zasadniczo z zadowoleniem zamiar wprowadzenia jednolitego unijnego zezwolenia ogólnego, którego celem ma być uproszczenie rozdrobnionych krajowych procedur udzielania zezwoleń i zapewnienie zainteresowanym przedsiębiorstwom spójności regulacyjnej i przewidywalności.
17. Wnosi, by zadbać o to, by jednolita unijna procedura wydawania zezwoleń nie doprowadziła do zwiększenia niepewności prawa i zmniejszenia przewidywalności środków regulacyjnych.
18. Stwierdza, że zaproponowana zmiana dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej oznacza znaczące przeniesienie kompetencji na Unię Europejską kosztem krajowych organów regulacyjnych. W szczególności prawo umożliwiające Komisji Europejskiej zobowiązanie krajowych organów regulacyjnych do cofnięcia projektowanego środka trwale ogranicza możliwości wpływu tych organów.
19. Wnosi, by zagwarantować, by przysługujące jedynie krajowemu organowi regulacyjnemu państwa członkowskiego siedziby dostawcy uprawnienie do zawieszenia lub cofnięcia praw europejskiego dostawcy łączności elektronicznej (art. 6 ust. 1) nie przerodziło się w wyścig regulacyjny „w dół” i nie przyczyniło się do zjawiska „forum shopping”, czyli wyboru państwa członkowskiego pod kątem najkorzystniejszej sytuacji.

Koordinacja użytkowania widma radiowego

20. Podkreśla, że częstotliwości radiowe są ograniczonym zasobem publicznym.
21. Podziela opinię Komisji, że efektywne zarządzanie widmem częstotliwości radiowych ma duże znaczenie dla ułatwienia dostępu operatorom i promowania innowacji oraz różnorodności kulturowej.
22. Stwierdza, że przewidziane przyznanie Komisji Europejskiej uprawnień, na mocy których może ona ustanawiać wiążące harmonogramy przydzielania widma oraz zobowiązać krajowe organy regulacyjne do wycofania zaproponowanych środków naprawczych, oznacza daleko idące przeniesienie na Unię Europejską kompetencji w zakresie zarządzania widmem radiowym.
23. Ponownie podnosi zastrzeżenia co do przekazania UE jeszcze większych uprawnień w zakresie zarządzania widmem radiowym. Zastrzeżenia te wyraził już w 2008 r. w związku z pakietem reform telekomunikacyjnych, a obecny wniosek dotyczący rozporządzenia także ich nie eliminuje.
24. Przypomina, że działania w ramach programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (RSPP), m.in. ustanowienie do 2015 r. wykazu obecnych zastosowań widma, nie zostały jeszcze zakończone i najpierw powinny zostać poddane ocenie.
25. Stwierdza, że na przeszkodzie wprowadzeniu ogólnounijnych uregulowań dotyczących wykorzystania widma radiowego stoją wiążące państwa członkowskie uwarunkowania prawne i techniczne, które można wyeliminować dopiero w perspektywie średnio- i długoterminowej.
26. Wskazuje na fakt, że przy ogólnounijnej reorganizacji częstotliwości i procedur przydzielania widma radiowego należy uwzględnić zawarte już umowy licencyjne, z okresem obowiązywania nawet do 20 lat.
27. Zauważa, że w niektórych państwach członkowskich przydzielanie częstotliwości z tzw. dywidendy cyfrowej II jest już na etapie planowania i zgodnie z przewidywaniami ma nastąpić pod koniec 2014 i na początku 2015 r. W związku z tym dostrzega pilną potrzebę wyjaśnienia tej kwestii z właściwymi organami państw członkowskich, zanim ureguje się ją w drodze rozporządzenia.
28. Podkreśla, że w państwach członkowskich i regionach powinna być dostępna wystarczająca rezerwa częstotliwości na innowacyjne zastosowania.
29. Uważa, że istotne jest, by w pełni wykorzystać technologiczne i prawne możliwości współdzielenia widma oraz innowacyjnych nowych technologii, takich jak kognitywne technologie radiowe, technologie ultraszerokopasmowe i wolne (tzw. białe) zakresy, tak by w ten sposób doprowadzić do bardziej efektywnego wykorzystania widma radiowego.

30. Wyraża zaniepokojenie, że zaproponowana zmiana ram regulacyjnych może spowodować opóźnienia w przydzielaniu częstotliwości radiowych w najbliższych 12–18 miesiącach.
31. W związku z tymi zastrzeżeniami zgłasza sprzeciw wobec zaproponowanych przez Komisję Europejską działań mających na celu harmonizację zarządzania widmem radiowym i wskazuje na możliwość zapewnienia spójnego zarządzania widmem w drodze porozumień międzynarodowych, z zachowaniem niezależnych kompetencji państw członkowskich w zakresie częstotliwości.
32. Zachęca, by przed wprowadzeniem europejskiego systemu dotyczącego widma radiowego najpierw ustalić status quo, jeśli chodzi o plany przydzielania częstotliwości i terminy w całej UE, a następnie na podstawie tych informacji opracować koncepcję ujednoczenia – w perspektywie długoterminowej – procedury przydzielania częstotliwości.
33. Zaleca, by najpierw określić jedną główną dziedzinę polityki w zakresie widma radiowego, o strategicznym znaczeniu dla ogólnounijnej polityki dotyczącej infrastruktury sieci, oraz proponuje, by skoncentrować się na sieciach łączności ruchomej, na odpowiednich możliwościach dostępu do sieci, takich jak WLAN, oraz na obejmującej całą UE sieci LTE.
34. Zauważa, że ograniczenie się do widma łączności ruchomej oznacza jednocześnie przestrzeganie zasady pomocniczości, ponieważ dzięki temu na poziomie ogólnounijnym przydzielane są tylko takie częstotliwości, w przypadku których można oczekiwać, że procedura ta przyniesie faktyczny wzrost efektywności.
35. Przyjmuje z zadowoleniem propozycję dotyczącą ułatwienia zastosowania ogólnodostępnej łączności RLAN, czego efektem będzie szersze rozpowszechnienie ogólnodostępnej łączności internetowej.
36. Stwierdza, że objęcie ogólnym zezwoleniem udostępnienia i funkcjonowania niepowodujących zakłóceń punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu – zgodnie z parametrami technicznymi określonymi przez Komisję Europejską – ogranicza możliwości wpływu władz lokalnych i regionalnych.

Neutralność sieci i prawa użytkowników końcowych

37. Przyjmuje z zadowoleniem cel Komisji Europejskiej, by poprzez harmonizację praw użytkowników końcowych usług łączności elektronicznej zapewnić, że obywatele i usługodawcy w całej UE będą mieli podobne prawa i obowiązki oraz możliwość wprowadzania na rynek i nabywania usług w innych państwach członkowskich na takich samych warunkach.
38. Popiera cel polegający na zapewnieniu użytkownikom końcowym niedyskryminacyjnego dostępu do takich sieci i usług łączności dostarczanych przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w innym państwie członkowskim.
39. Popiera wysiłki Komisji Europejskiej na rzecz poprawy ochrony konsumentów i wzmocnienia praw użytkowników w dziedzinie łączności elektronicznej poprzez bardziej szczegółowe informowanie konsumentów o cenach i warunkach świadczenia usług.
40. Uznaje, że zasada neutralności sieci jest istotnym warunkiem wstępnym dla rozwoju innowacyjnego internetu o otwartej, dynamicznej i złożonej strukturze, a także dla zapewnienia równych warunków w interesie obywateli i przedsiębiorców europejskich.
41. Podziela zdanie Parlamentu Europejskiego, zgodnie z którym rozwiązania zaproponowane w odniesieniu do neutralności sieci można skutecznie wdrożyć jedynie dzięki spójnemu europejskiemu podejściu. W związku z tym przyjmuje zasadniczo z zadowoleniem inicjatywę Komisji Europejskiej, by zaproponować uregulowania w tej dziedzinie.
42. Podkreśla, że otwarty charakter internetu stał się główną siłą napędową konkurencyjności, wzrostu gospodarczego, rozwoju społecznego i innowacji, dzięki czemu doszło do spektakularnego rozwoju oprogramowania, treści i usług on-line, a co za tym idzie – do imponującego poszerzenia oferty dostępnych treści i usług i zwiększenia popytu na nie. Ów otwarty charakter sprawił również, że internet w szczególnie istotny sposób przyczynił się do przyspieszenia swobodnego przepływu wiedzy, idei i informacji, w tym także w krajach o ograniczonym dostępie do niezależnych mediów.
43. Zgadza się z Parlamentem Europejskim, że z odejściem od koncepcji neutralności sieci i od zasady starannego działania wiążą się poważne problemy – takie jak zachowanie niezgodne z zasadami uczciwej konkurencji, blokowanie innowacji, ograniczanie wolności wypowiedzi i pluralizmu mediów, brak świadomości konsumentów i naruszenia prywatności – które będą szkodzić przedsiębiorcom, konsumentom oraz całemu społeczeństwu demokratycznemu.
44. Jest przekonany, że przepisy art. 23 wniosku Komisji Europejskiej nie odpowiadają tak rozumianej zasadzie neutralności sieci, i zaleca ich gruntowną zmianę.

45. Wskazuje z naciskiem na zagrożenie dla neutralności sieci, które mogą powodować umowy dotyczące świadczenia usług specjalistycznych o podwyższonej jakości zawierane między dostawcami łączności a dostawcami treści.
46. Żywi obawę, że stosowanie art. 23 ust. 2 może doprowadzić do uprzywilejowania przedsiębiorstw o mocnej pozycji finansowej lub do pogorszenia sytuacji mniejszych dostawców treści i użytkowników końcowych. Przestrzega przed podminowywaniem fundamentalnej zasady internetu, jaką jest powszechna dostępność, przed ograniczaniem innowacyjności internetu i zagrożeniami dla różnorodności kulturowej w sieci.
47. Popiera postulat, by dostawcy usług internetowych nie stosowali blokowania, dyskryminacji, zakłóceń ani ograniczeń dotyczących swobody każdego użytkownika w korzystaniu z usługi w celu dostępu, wykorzystywania, wysyłania, umieszczania, otrzymywania lub oferowania dowolnych treści, aplikacji lub usług niezależnie od źródła i celu.
48. W związku z tym przyjmuje z dużym zadowoleniem zakaz blokowania, opóźniania, obniżania jakości lub dyskryminowania określonych treści, aplikacji lub usług (art. 23 ust. 5), zwraca jednak uwagę, że zaproponowane odstępstwa, ze względu na ich nieokreśloność i niejasność prawną, mogą prowadzić do tego, że przepis ten pozostanie w znacznym stopniu martwy.
49. Wyraża obawę, że niejasna pod względem prawnym definicja rozsądnych środków zarządzania ruchem może postawić pod znakiem zapytania pożądany zakaz blokowania sieci, a nieograniczone rozszerzenie jego znaczenia o „wprowadzenie w życie przepisu ustawy” (art. 23 ust. 5 lit. a)) nie da się pogodzić z zasadą proporcjonalności i z wymogami ochrony danych.
50. Zaleca zbadanie konieczności zaproponowanych przepisów dotyczących środków zarządzania ruchem w kontekście już istniejących norm.
51. Popiera dążenie Komisji Europejskiej do tego, by poprzez odpowiednie środki wzmocnić ochronę konsumentów oraz zwiększyć przejrzystość rynku łączności elektronicznej i ułatwić jego uczestnikom uzyskiwanie wiążących i zrozumiałych informacji.
52. Poddaje pod rozważę, że krajowe przepisy prawne przyjęte na skutek wdrażania europejskich ram prawnych w zakresie telekomunikacji często uwzględniają odpowiednią specyfikę krajową. W związku z tym zachęca do przeprowadzenia szczegółowej konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi i organizacjami ochrony konsumentów.
53. Stwierdza, że zaproponowana harmonizacja praw użytkowników końcowych nie powinna prowadzić do obniżenia poziomu ochrony istniejącego obecnie w państwach członkowskich. W związku z tym zaleca, by Komisja Europejska rozważyła wzmocnienie praw użytkowników końcowych w drodze minimalnej harmonizacji.

Roaming

54. Przyjmuje z dużym zadowoleniem obniżenie maksymalnego pułapu taryf za połączenia w roamingu regulowanym oraz bezpłatne połączenia przychodzące w roamingu. Popiera cel Komisji Europejskiej, by trwale wyeliminować nieuzasadnione opłaty i w interesie konsumentów doprowadzić do ujednoczenia opłat za połączenia krajowe i zagraniczne.
55. Popiera zamiar Komisji Europejskiej, by stwarzając możliwość dwustronnych lub wielostronnych umów roamingowych, doprowadzić do tego, aby ceny krajowe obowiązywały zarówno na usługi krajowe, jak i na usługi w roamingu regulowanym.
56. Przywiązuje wagę do tego, by prawo użytkowników do zrezygnowania z zastosowania opłaty krajowej w zamian za inne korzyści oferowane przez dostawcę nie umożliwiała regularnego obchodzenia zasady krajowych opłat za usługi w roamingu.
57. Wnosi o to, by zapewnić, że dzięki mającym powstać wytycznym dotyczącym stosowania kryterium rozsądnego używania użytkownicy końcowi będą faktycznie mieli możliwość odtworzenia swego typowego krajowego schematu konsumpcji w innych państwach członkowskich.
58. Wskazuje na niebezpieczeństwo możliwych (wyrównawczych) podwyżek opłat za połączenia krajowe i zwraca się do Komisji Europejskiej, by w ocenie rozporządzenia (UE) nr 531/2012 zwróciła na ten aspekt szczególną uwagę.
59. Stwierdza, że dwustronne lub wielostronne umowy roamingowe należy krytycznie przeanalizować pod względem tego, czy nie grożą ograniczeniem konkurencji lub wzmocnieniem pozycji konkurencyjnej dostawców dominujących na rynku.

Pomocniczość i proporcjonalność

60. Jest zdania, że wniosek dotyczący rozporządzenia zawiera wiele środków, które należy dokładnie zbadać pod kątem ich zgodności z zasadą pomocniczości. Chodzi tu m.in. o przeniesienie kompetencji w zakresie regulacji widma radiowego i procedur przydzielania częstotliwości, przyznanie Komisji prawa weta w odniesieniu do środków w stosunku do dostawców europejskich (European Electronic Communications Provider – EECp) oraz wymóg znormalizowanego produktu wirtualnego dostępu do sieci z możliwym skutkiem polegającym na zniesieniu obowiązku fizycznego uwolnienia pętli abonenckiej.

61. Zwraca uwagę, że wybór rozporządzenia jako instrumentu prawnego oraz uprawnienie do przyjmowania aktów wykonawczych w celu zharmonizowania dostępności widma, terminów przydzielania częstotliwości i okresów obowiązywania praw do użytkowania częstotliwości (rozdział III, sekcja 1 proponowanego rozporządzenia: „Koordynacja użytkowania widma radiowego w ramach jednolitego rynku”) nasuwają pytania o zgodność z zasadą proporcjonalności.

62. Uważa ponadto, że wniosek obejmuje szereg kwestii szczegółowych, które należałoby jeszcze dokładnie zbadać pod kątem tego, czy są odpowiednie, niezbędne i stosowne do utworzenia jednolitego rynku cyfrowego.

63. Podsumowując, uważa, że w związku z przedstawionymi powyżej zastrzeżeniami wniosek Komisji w znacznej części nie jest jeszcze gotowy do przyjęcia.

64. Proponuje, by przepisy dotyczące zniesienia opłat roamingowych wprowadzić w życie zgodnie z przewidzianym harmonogramem, a pozostałe środki ponownie zbadać i ewentualnie zrewidować po konsultacji z najważniejszymi zainteresowanymi stronami i po uwzględnieniu zgłoszonych zastrzeżeń.

II. ZALECANE POPRAWKI**Poprawka 1**

Artykuł 2 punkt 15

Uzasadnienie

Definicja staje się zbędna w związku z proponowanym skreśleniem odnośnego przepisu w art. 23 ust. 2.

Poprawka 2

Artykuł 14

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 14 – Dostęp do lokalnych sieci radiowych</p> <p>1. Właściwe organy krajowe zezwalają na dostęp do sieci dostawcy łączności elektronicznej dla ludności poprzez lokalne sieci radiowe, jak również na użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego w celu zapewnienia takiego dostępu, pod warunkiem uzyskania jedynie ogólnego zezwolenia.</p> <p>2. Właściwe organy krajowe nie stwarzają przeszkód dostawcom łączności elektronicznej dla ludności w umożliwianiu dostępu do ich sieci poprzez lokalne sieci radiowe, które mogą być położone w lokalu użytkownika końcowego, o ile spełnione są warunki ogólnego zezwolenia i uzyskano uprzednią zgodę użytkownika końcowego.</p>	<p>Artykuł 14 – Dostęp do lokalnych sieci radiowych</p> <p>1. Właściwe organy krajowe publiczne zezwalają na dostęp do sieci dostawcy łączności elektronicznej dla ludności poprzez lokalne sieci radiowe, jak również na użytkowanie zharmonizowanego widma radiowego w celu zapewnienia takiego dostępu, pod warunkiem uzyskania jedynie ogólnego zezwolenia.</p> <p>2. Właściwe organy krajowe publiczne nie stwarzają przeszkód dostawcom łączności elektronicznej dla ludności w umożliwianiu dostępu do ich sieci poprzez lokalne sieci radiowe, które mogą być położone w lokalu użytkownika końcowego, o ile spełnione są warunki ogólnego zezwolenia i uzyskano uprzednią zgodę użytkownika końcowego.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>3. Dostawcy łączności elektronicznej dla ludności nie ograniczają jednostronnie:</p> <p>a) prawa użytkowników końcowych do dostępu do wybranych przez nich lokalnych sieci radiowych dostarczanych przez strony trzecie;</p> <p>b) prawa użytkowników końcowych do wzajemnego lub bardziej powszechnego zezwalania innym użytkownikom końcowym na dostęp do sieci takich dostawców poprzez lokalne sieci radiowe, w tym w ramach inicjatyw stron trzecich, które grupują i udostępniają publicznie lokalne sieci radiowe różnych użytkowników końcowych.</p> <p>4. Właściwe organy krajowe nie ograniczają prawa użytkowników końcowych do wzajemnego lub bardziej powszechnego zezwalania innym użytkownikom końcowym na dostęp do ich lokalnych sieci radiowych, w tym w ramach inicjatyw stron trzecich, które grupują i udostępniają publicznie lokalne sieci radiowe różnych użytkowników końcowych.</p> <p>5. Właściwe organy krajowe nie ograniczają możliwości zapewniania publicznego dostępu do lokalnych sieci radiowych:</p> <p>a) organom publicznym w lokalu zajmowanym przez te organy publiczne, lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie, kiedy to ma charakter dodatkowy w stosunku do usług publicznych świadczonych w takim lokalu;</p> <p>b) inicjatywom organizacji pozarządowych lub organów publicznych w celu pogrupowania i wzajemnego lub bardziej powszechnego udostępnienia lokalnych sieci radiowych różnych użytkowników końcowych, w tym, w stosownych przypadkach, lokalnych sieci radiowych, do których dostęp publiczny zapewnia się zgodnie z lit. a).</p> <p>6. Przedsiębiorstwa, organu publicznego lub innego użytkownika końcowego nie uznaje się za dostawcę łączności elektronicznej dla ludności wyłącznie za sprawą zapewniania publicznego dostępu do lokalnych sieci radiowych, w sytuacji gdy takie dostarczanie dostępu nie ma charakteru komercyjnego, lub gdy ma charakter dodatkowy w stosunku do innego rodzaju działalności handlowej lub usługi publicznej, które nie są uzależnione od przekazywania sygnałów w takich sieciach.</p>	<p>3. Dostawcy łączności elektronicznej dla ludności nie ograniczają jednostronnie:</p> <p>a) prawa użytkowników końcowych do dostępu do wybranych przez nich lokalnych sieci radiowych dostarczanych przez strony trzecie;</p> <p>b) prawa użytkowników końcowych do wzajemnego lub bardziej powszechnego zezwalania innym użytkownikom końcowym na dostęp do sieci takich dostawców poprzez lokalne sieci radiowe, w tym w ramach inicjatyw stron trzecich, które grupują i udostępniają publicznie lokalne sieci radiowe różnych użytkowników końcowych.</p> <p>4. Właściwe organy krajowe publiczne nie ograniczają prawa użytkowników końcowych do wzajemnego lub bardziej powszechnego zezwalania innym użytkownikom końcowym na dostęp do ich lokalnych sieci radiowych, w tym w ramach inicjatyw stron trzecich, które grupują i udostępniają publicznie lokalne sieci radiowe różnych użytkowników końcowych.</p> <p>5. Właściwe organy krajowe publiczne nie ograniczają możliwości zapewniania publicznego dostępu do lokalnych sieci radiowych:</p> <p>a) organom publicznym w lokalu zajmowanym przez te organy publiczne, lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie, kiedy to ma charakter dodatkowy w stosunku do usług publicznych świadczonych w takim lokalu;</p> <p>b) inicjatywom organizacji pozarządowych lub organów publicznych w celu pogrupowania i wzajemnego lub bardziej powszechnego udostępnienia lokalnych sieci radiowych różnych użytkowników końcowych, w tym, w stosownych przypadkach, lokalnych sieci radiowych, do których dostęp publiczny zapewnia się zgodnie z lit. a).</p> <p>6. Przedsiębiorstwa, organu publicznego lub innego użytkownika końcowego nie uznaje się za dostawcę łączności elektronicznej dla ludności wyłącznie za sprawą zapewniania publicznego dostępu do lokalnych sieci radiowych, w sytuacji gdy takie dostarczanie dostępu nie ma charakteru komercyjnego, lub gdy ma charakter dodatkowy w stosunku do innego rodzaju działalności handlowej lub usługi publicznej, które nie są uzależnione od przekazywania sygnałów w takich sieciach.</p>

Uzasadnienie

W wielu państwach członkowskich o dostępie do lokalnych sieci radiowych decydują władze lokalne i regionalne, a nie krajowe.

Poprawka 3

Artykuł 23

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p data-bbox="177 591 778 645">Artykuł 23 – Swoboda dostarczania i korzystania z otwartego dostępu do internetu oraz rozsądne zarządzanie ruchem</p> <p data-bbox="177 775 778 882">1. Użytkownicy mają swobodę w uzyskiwaniu dostępu do informacji i treści oraz rozpowszechniania ich, a także korzystania z wybranych aplikacji i usług w ramach uzyskanego dostępu do internetu.</p> <p data-bbox="177 904 778 1039">Użytkownicy końcowi mogą zawierać z dostawcami usług dostępu do internetu umowy dotyczące ilości danych i prędkości oraz, zgodnie z takimi umowami dotyczącymi ilości danych, korzystać z wszelkich ofert dostawców treści internetowych, aplikacji i usług.</p> <p data-bbox="177 1173 778 1308">2. Użytkownicy końcowi mają również swobodę zawierania z dostawcami łączności elektronicznej dla ludności lub dostawcami treści, aplikacji i usług umów dotyczących świadczenia usług specjalistycznych o podwyższonej jakości.</p> <p data-bbox="177 1330 778 1576">Aby umożliwić świadczenie usług specjalistycznych użytkownikom końcowym, dostawcy treści, aplikacji i usług oraz dostawcy łączności elektronicznej dla ludności mogą swobodnie zawierać wzajemne umowy w celu przekazywania określonych umownie ilości danych lub ruchu, jako usług specjalistycznych mających określoną jakość świadczenia usługi lub specjalny potencjał. Świadczenie specjalistycznych usług nie może regularnie lub stale negatywnie wpływać na ogólną jakość usług dostępu do internetu.</p> <p data-bbox="177 1711 778 1818">3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów unijnych lub krajowych dotyczących zgodności z prawem przekazywanych informacji, treści, aplikacji i usług.</p> <p data-bbox="177 1953 778 2047">4. Korzystanie ze swobód przewidzianych w ust. 1 i 2 jest ułatwiane poprzez dostarczanie kompletnych informacji, zgodnie z art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 i 2.</p>	<p data-bbox="810 591 1412 645">Artykuł 23 – Swoboda dostarczania i korzystania z otwartego dostępu do internetu ~~oraz rozsądne zarządzanie ruchem~~</p> <p data-bbox="810 775 1412 882">1. Użytkownicy mają swobodę w uzyskiwaniu dostępu do informacji i treści oraz rozpowszechniania ich, a także korzystania z wybranych aplikacji i usług w ramach uzyskanego dostępu do internetu.</p> <p data-bbox="810 904 1412 1039">Użytkownicy końcowi mogą zawierać z dostawcami usług dostępu do internetu umowy dotyczące ilości danych i prędkości oraz, zgodnie z takimi umowami dotyczącymi ilości danych, korzystać z wszelkich ofert dostawców treści internetowych, aplikacji i usług.</p> <p data-bbox="810 1173 1412 1308">~~2. Użytkownicy końcowi mają również swobodę zawierania z dostawcami łączności elektronicznej dla ludności lub dostawcami treści, aplikacji i usług umów dotyczących świadczenia usług specjalistycznych o podwyższonej jakości.~~</p> <p data-bbox="810 1330 1412 1576">~~Aby umożliwić świadczenie usług specjalistycznych użytkownikom końcowym, dostawcy treści, aplikacji i usług oraz dostawcy łączności elektronicznej dla ludności mogą swobodnie zawierać wzajemne umowy w celu przekazywania określonych umownie ilości danych lub ruchu, jako usług specjalistycznych mających określoną jakość świadczenia usługi lub specjalny potencjał. Świadczenie specjalistycznych usług nie może regularnie lub stale negatywnie wpływać na ogólną jakość usług dostępu do internetu.~~</p> <p data-bbox="810 1711 1412 1818">2.3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla przepisów unijnych lub krajowych dotyczących zgodności z prawem przekazywanych informacji, treści, aplikacji i usług.</p> <p data-bbox="810 1953 1412 2047">3.4. Korzystanie ze swobód przewidzianych w ust. 1 i 2 jest ułatwiane poprzez dostarczanie kompletnych informacji, zgodnie z art. 25 ust. 1, art. 26 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 i 2.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>5. W ramach umownie uzgodnionych ilości danych lub prędkości w usługach dostępu do internetu dostawcy usług dostępu do internetu nie ograniczają swobody przewidzianej w ust. 1 poprzez blokowanie, opóźnianie, obniżanie jakości lub dyskryminowanie określonych treści, aplikacji lub usług albo szczególnych ich rodzajów, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to niezbędne do stosowania rozsądnych środków zarządzania ruchem. Rozsądne środki zarządzania ruchem są przejrzyste, niedyskryminacyjne, proporcjonalne i niezbędne do:</p> <p>a) wprowadzenia w życie przepisu ustawy lub orzeczenia sądu albo zapobieżenia poważnym przestępstwom lub przeciwdziałania im;</p> <p>b) zachowania integralności i bezpieczeństwa sieci, usług świadczonych za pośrednictwem sieci oraz urządzeń końcowych użytkowników końcowych;</p> <p>c) zapobieżenia przekazywaniu niezamówionych informacji użytkownikom końcowym, którzy wcześniej wyrazili zgodę na takie środki ograniczające;</p> <p>d) zminimalizowania skutków przejściowego lub wyjątkowego przeciążenia sieci, o ile równorzędne rodzaje ruchu są traktowane jednakowo.</p> <p>Rozsądne zarządzanie ruchem wiąże się z przetwarzaniem jedynie tych danych, które są niezbędne i proporcjonalne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym ustępie.</p>	<p>4.5. W ramach umownie uzgodnionych ilości danych lub prędkości w usługach dostępu do internetu dostawcy usług dostępu do internetu nie ograniczają swobody przewidzianej w ust. 1 poprzez blokowanie, opóźnianie, obniżanie jakości lub dyskryminowanie określonych treści, aplikacji lub usług albo szczególnych ich rodzajów; ~~z wyjątkiem przypadków, gdy jest to niezbędne do stosowania rozsądnych środków zarządzania ruchem. Rozsądne środki zarządzania ruchem są przejrzyste, niedyskryminacyjne, proporcjonalne i niezbędne do~~ <u>Odstępstwa dopuszcza się tylko w celu:</u></p> <p>a) ~~wprowadzenia w życie przepisu ustawy lub orzeczenia sądu albo zapobieżenia poważnym przestępstwom lub przeciwdziałania im;~~</p> <p>a)b) zachowania integralności i bezpieczeństwa sieci, usług świadczonych za pośrednictwem sieci oraz urządzeń końcowych użytkowników końcowych;</p> <p>b)e) zapobieżenia przekazywaniu niezamówionych informacji użytkownikom końcowym, którzy wcześniej wyrazili zgodę na takie środki ograniczające;</p> <p>c)d) zminimalizowania skutków przejściowego lub wyjątkowego przeciążenia sieci, o ile równorzędne rodzaje ruchu są traktowane jednakowo.</p> <p><u>Środki podjęte zgodnie z lit. a), b) lub c) muszą być przejrzyste, niedyskryminacyjne, proporcjonalne i niezbędne. Rozsądne zarządzanie ruchem wiąże ich realizacja wiąże się z przetwarzaniem jedynie tych danych, które są niezbędne i proporcjonalne do osiągnięcia celów określonych w niniejszym ustępie.</u></p>

Uzasadnienie

Szczególne umowy między dostawcami usług dostępu do internetu a dostawcami treści dotyczące świadczenia usług specjalistycznych są sprzeczne z zasadami swobodnego dostępu do sieci i niedyskryminacji. Ponadto grozi to uprzywilejowaniem przedsiębiorstw o mocnej pozycji finansowej w stosunku do mniejszych dostawców.

Niejasne pojęcie środków zarządzania ruchem stanie się zbędne, jeśli rozporządzenie precyzyjnie określi dopuszczalne odstępowstwa. Odstępowstwa, które ze względu na ich nieokreśloność i niejasność prawną mogą prowadzić do obchodzenia zakazu blokowania i zasady niedyskryminacji, byłyby źródłem znacznej niepewności prawa.

Poprawka 4

Art. 24 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Artykuł 24 – Gwarancje jakości usług	Artykuł 24 – Gwarancje jakości usług

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Krajowe organy regulacyjne uważnie monitorują i zapewniają możliwość skutecznego korzystania przez użytkowników końcowych ze swobód przewidzianych w art. 23 ust. 1 i 2, zgodność z art. 23 ust. 5 oraz stałą dostępność niedyskryminacyjnych usług dostępu do internetu na poziomie jakości odpowiadającym postępowi technologicznemu i nieograniczanych przez usługi specjalistyczne. We współpracy z innymi właściwymi organami krajowymi monitorują one także wpływ usług specjalistycznych na różnorodność kulturową i innowacje. Krajowe organy regulacyjne składają coroczne sprawozdanie Komisji i BEREC z monitorowania i dokonanych ustaleń.</p>	<p>1. Krajowe organy regulacyjne uważnie monitorują i zapewniają możliwość skutecznego korzystania przez użytkowników końcowych ze swobód przewidzianych w art. 23 ust. 1 i 2, zgodność z art. 23 ust. 5 oraz stałą dostępność niedyskryminacyjnych usług dostępu do internetu na poziomie jakości odpowiadającym postępowi technologicznemu i nieograniczanych przez usługi specjalistyczne. We współpracy z innymi właściwymi organami krajowymi monitorują one także wpływ usług specjalistycznych na różnorodność kulturową i innowacje. Krajowe organy regulacyjne składają coroczne sprawozdanie Komisji i BEREC z monitorowania i dokonanych ustaleń.</p>

Uzasadnienie

Zmiana wynika z proponowanej zmiany w art. 23.

Poprawka 5

Art. 35 ust. 2 lit. c)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>c) w ust. 5 dodaje się lit. aa) w brzmieniu:</p> <p>„aa) podjąć decyzję o zobowiązaniu danego krajowego organu regulacyjnego do wycofania projektowanego środka, przedstawiając jednocześnie konkretne propozycje wprowadzenia w nim zmian, jeżeli projektowany środek ma na celu nałożenie, zmianę lub wycofanie obowiązku spoczywającego na europejskim dostawcy usług łączności elektronicznej w rozumieniu rozporządzenia [XXX/2014].”;</p>	<p>e) w ust. 5 dodaje się lit. aa) w brzmieniu:</p> <p>~~„aa) podjąć decyzję o zobowiązaniu danego krajowego organu regulacyjnego do wycofania projektowanego środka, przedstawiając jednocześnie konkretne propozycje wprowadzenia w nim zmian, jeżeli projektowany środek ma na celu nałożenie, zmianę lub wycofanie obowiązku spoczywającego na europejskim dostawcy usług łączności elektronicznej w rozumieniu rozporządzenia [XXX/2014].”;~~</p>

Uzasadnienie

Komitet Regionów sprzeciwia się zmianie podziału kompetencji związanej z art. 35 ust. 2 lit. c). Uważa przewidzianą dotychczas w art. 7a ust. 5 dyrektywy ramowej możliwość wydawania zaleceń przez Komisję Europejską za wystarczającą.

Poprawka 6

Art. 37 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>3. Indywidualni użytkownicy końcowi korzystający z usług dostawcy usług roamingu korzystającego z niniejszego artykułu mogą, na własny wniosek, świadomie i wyraźnie zrezygnować z korzyści związanych ze stosowaniem do usług roamingu regulowanego właściwej krajowej opłaty za usługę w ramach danego pakietu usług detalicznych w zamian za inne korzyści oferowane przez tego dostawcę. Dostawca usług roamingu przypomina tym użytkownikom końcowym, jakie korzyści związane z roamingiem zostaną w ten sposób utracone. Krajowe organy regulacyjne monitorują w szczególności, czy dostawcy usług roamingu korzystający z niniejszego artykułu stosują praktyki biznesowe służące ominięciu domyślnych uregulowań.</p>	<p>~~3. Indywidualni użytkownicy końcowi korzystający z usług dostawcy usług roamingu korzystającego z niniejszego artykułu mogą, na własny wniosek, świadomie i wyraźnie zrezygnować z korzyści związanych ze stosowaniem do usług roamingu regulowanego właściwej krajowej opłaty za usługę w ramach danego pakietu usług detalicznych w zamian za inne korzyści oferowane przez tego dostawcę. Dostawca usług roamingu przypomina tym użytkownikom końcowym, jakie korzyści związane z roamingiem zostaną w ten sposób utracone. Krajowe organy regulacyjne monitorują w szczególności, czy dostawcy usług roamingu korzystający z niniejszego artykułu stosują praktyki biznesowe służące ominięciu domyślnych uregulowań.~~</p>

Uzasadnienie

Konieczne środki podejmowane w celu obniżenia opłat roamingowych nie mogą stracić na skuteczności przez to, że przedsiębiorstwa będą unikać wypełniania nałożonych na nie zobowiązań, oferując nieokreślone bliżej „inne korzyści”.

Bruksela, 31 stycznia 2014 r.

*Przewodniczący
Komitetu Regionów*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
